

הלכות קדוש החדש פרק י

א. שנת החמה למי שהוא אומר שהיא פחות מרביע מחכמי ישראל, אומר שהיא שלוש מאות חמשה וששים יום וחמש שעות ותשע מאות שבעה ותשעים חלקים ושמונה וארבעים רגע; והרגע, אחד מששה ושבעים בחלק. ולפי חשבון זה, תהיה תוספת שנת החמה על שנת הלבנה עשרה ימים ואחת ועשרים שעה ומאה ואחד ועשרים חלק ושמונה וארבעים רגע סימן להן י' כ"א קכ"א מ"ח. ולא תמצא תוספת במחזור שלתשע עשרה כלל, אלא בכל מחזור מהם ישלמו שני החמה עם שני הלבנה הפשוטות והמעברות.

ב. בין כל תקופה ותקופה לפי חשבון זה, אחד ותשעים יום ושבע שעות וחמש מאות ותשעה עשר חלקים ואחד ושלשים רגע סימן להם צ"א ז' תקי"ט ל"א. וכשתדע תקופה מן התקופות אימתי היתה, תחשב מאותו רגע מנין זה, ותדע תקופה שאחריה, על הדרך שבארנו בתקופת השנה שהיא רביע. תקופת ניסן לפי חשבון זה, היתה בשנה ראשונה שלצירה קדם מולד ניסן בתשע שעות ושש מאות ושנים וארבעים חלקים סימן להם ט' תרמ"ב. וכן היא לעולם בכל שנה ראשונה שלכל מחזור, קדם מולד ניסן בתשע שעות ושש מאות ושנים וארבעים חלקים.

ג. כשתדע תקופת ניסן שלשנה ראשונה מן המחזור, תחשב ממנה אחד ותשעים יום ושבע שעות וחמש מאות ותשעה עשר חלקים ואחד ושלשים רגע לכל תקופה ותקופה, עד סוף המחזור.

ד. אם תרצה לידע מתי תהיה תקופת ניסן לפי חשבון זה, תדע תחלה שנים גמורות שעברו מן המחזור, ותקח לכל שנה מהן תוספתה, והיא י' כ"א קכ"א מ"ח; וקבץ כל הרגעים חלקים, וכל החלקים שעות, וכל השעות ימים, בדרך שתחשב במולדות; ותגרע מן הכל, תשע שעות ושש מאות ושנים וארבעים חלקים, והנשאר, תשליכו חדשי לבנה; והנשאר שאין בו חדש לבנה, תוסיף אותו על מולד ניסן שלאותה שנה. וברגע שיגיע בו המנין, תהיה תקופת ניסן שלאותה שנה.

ה. מראין לי הדברים, שעל חשבון תקופה זו היו סומכין לענין עבור השנה בעת שבית דין הגדול מצוי, שהן מעברין מפני הזמן, או מפני הצרך לפי שחשבון זה, הוא האמת יותר מן הראשון, והוא קרוב מדברים שנתבארו באצטגנינות, יותר מן החשבון הראשון שהיתה בו שנת החמה שלוש מאות וחמשה וששים יום ורביע יום.

ו. וחשבון שתי התקופות האלו שבארנו דרכם, הכל בקרוב הוא, ובמהלך השמש האמצעי, לא במקומה האמתי; אבל במקום השמש האמתי תהיה תקופת ניסן בזמנים אלו, בכמו שני ימים קדם שתי התקופות שיוצאין בחשבון זה, בין בחשבון מי שמחשב רביע יום גמור, בין למי שמחשב לפחות מרביע יום.